

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), (jud. O. Ionașcu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Secieru, Iu. Cotruță, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

21 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Natalia Gicul, reprezentată de avocatul Mihail Balaban,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Radu Rahubencu împotriva Nataliei Gicu cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 04 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de către Radu Rahubencu, casată hotărârea din 11 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 10 mai 2017, Radu Rahubencu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Nataliei Gicul cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 10 decembrie 2008, în Județul Bacău, România, între el și pârâta Gicul Natalia, a fost încheiată căsătoria, care a fost înregistrată în Registrul de stare civilă cu nr. 1498/2008.

În rezultatul relațiilor de căsătorie, la XXXX, s-a născut fiul - XXXXX, iar la XXXX s-a născut fiul - XXXX.

Prin sentința nr. 3207/2015 a Judecătoriei Bacău, România din 20 mai 2015 a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de Rahubencu Radu către Rahubencu Natalia cu privire la desfacerea căsătoriei.

Ulterior, prin încheierea Judecătoriei Edineț din 06 octombrie 2016, emisă la cererea lui Rahubencu Radu, a fost recunoscută sentința civilă a Judecătoriei Bacău,

România din 20 mai 2015 cu privire la desfacerea căsătoriei dintre Rahubencu Radu și Rahubencu Natalia.

La fel, a remarcat că, în perioada anilor 2012-2015, au locuit și au dus o gospodărie comună cu Gicul Natalia în com. XXXX, s. XXXX, Județul XXX, România, perioadă în care au procurat diferite bunuri, iar după desfacerea căsătoriei, Gicul Natalia împreună cu copiii au revenit la părinții fostei soții, care locuiesc în mun. XXXX.

După plecarea la locul de baștină, fosta soție a luat cu ea automobilul de model „BMW”, cu nr. de înregistrare „XXXX”, valoarea căruia constituie 12500 de euro, care, de fapt, le aparține cu drept de proprietate în devălmășie.

Ambii dispun de automobil menționat, însă în privința căruia apar dispute referitoare la dispunerea și folosirea acestuia. După mai multe discuții purtate cu părâta Gicul Natalia privind împărțirea bunurilor pe calea concilierii, nu s-a reușit stabilirea unui compromis.

În fața instanței de judecată, reclamantul Radu Rahubencu a solicitat partajarea bunurilor aflate în proprietate comună în devălmășie a soților, și anume atribuirea Nataliei Gicul a automobilului de model „BMW”, cu nr. de înmatriculare „XXXX”, valoarea căruia constituie 12500 de euro și lui Rahubencu Radu sulta de 6250 de euro, ceea ce constituie echivalentul a 1/2 cotă-parte din valoarea automobilului, precum și încasarea taxei de stat în sumă de 3920 de lei și a altor cheltuieli de judecată.

Prin hotărârea din 11 iulie 2018 a Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), cererea de chemare în judecată înaintată de Rahubencu Radu împotriva Nataliei Gicu cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților și încasarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Pentru a respinge acțiunea prima instanță a reținut că, atribuirea bunului în proprietatea unuia dintre soți cu încasarea sultei în beneficiul celuilalt este posibilă, în condițiile art. 361 alin.(2) lit.a) Cod civil, doar în cazul în care există o cerere a coproprietarilor privind aplicarea acestei modalități de partajare, în speță, însă, intenția de atribuire a bunului mobil în natură Nataliei Gicul este manifestată doar de către reclamantul Rahubencu Radu, iar un acord al părâtei în acest sens lipsește, motiv pentru care dispozițiile normei citate mai sus nu sunt aplicabile speței, astfel încât, solicitarea reclamantului se constată a fi neîntemeiată.

La fel, prima instanță a indicat că, reclamantul nu a prezentat oricare probe care ar demonstra faptul că în prezent automobilul în discuție în general există, în posesiunea cui se află, în condițiile în care certificatul de înmatriculare al acestuia a fost perfectat pe numele reclamantului Rahubencu Radu și este deținut de ultimul, copia fiind anexată de acesta la materialele cauzei. Reclamatul nici la momentul intervenirii cu prezenta cerere în instanța de judecată și nici pe parcursul cercetării judecătorești nu a prezentat oricare probe obiective și veridice, care ar confirma că la momentul actual automobilul în cauză valorează anume suma de 12500 de euro.

Or, materialele cauzei prezentate însuși de reclamant atestă că bunul mobil a fost procurat la un preț de 7500 de euro.

Prin decizia din 04 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către Rahubencu Radu, casată hotărârea din 11 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial.

A fost partajată proprietatea comună în devălmășie a lui Rahubencu Radu și Gicul Nataliei - automobilul de model: BMW, cu nr. de înmatriculare XXXX, la prețul 7500 Euro, după cum urmează:

A fost atribuit în natură în proprietatea Nataliei Gicul automobilul de model BMW, cu nr. de înmatriculare XXXX, la prețul 7500 de euro.

A fost încasată în beneficiul lui Rahubencu Radu din contul Nataliei Gicul cota-parte din automobilul de model: BMW, cu nr. de înmatriculare XXXX, în mărime de 3750 de euro, sau echivalentul acestei sume în moneda națională a Republicii Moldova la data executării hotărârii, suma de 2160 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat în prima instanță, și suma de 1620 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat în instanța de apel. În rest pretențiile au fost respinse.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, reclamantul și-a manifestat acordul la primirea sultei, iar pârâtă deși susține că automobilul nu se află la ea nu a prezentat careva probe în acest sens. Totodată, reținând că Gicul Natalia, insistă că automobilul nu se află în posesia sa, și nici nu cunoaște care este soarta acestui bun mobil de după desfacerea căsătoriei, prin respingerea arbitrară a acțiunii i se încalcă dreptul de proprietate asupra bunului mobil a lui Rahubencu Radu.

La 18 mai 2020, Gicul Natalia, reprezentată de avocatul Balaban Mihail, a declarat recurs împotriva deciziei din 04 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat eronat legea, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată, precum și a săvârșit erori care duc la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

La 08 iulie 2020, (prin poștă electronică), Rahubencu Radu, reprezentat de avocatul Mustață Eugeniu, a depus o referință la recursul declarat de către Gicul Natalia, solicitând considerarea acestuia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 04 februarie 2020 și comunicată participanților la proces la 02 martie 2020 (f. d. 15, vol. II), iar recursul a fost declarat la 18 mai 2020. Date despre recepționarea recursului la materialele dosarului lipsesc, astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 04 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Gicul Natalia, reprezentată de avocatul Balaban Mihail, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Gicul Natalia, reprezentată de avocatul Balaban Mihail, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci

expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Gicul Natalia, reprezentată de avocatul Balaban Mihail.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Gicul Natalia, reprezentată de avocatul Balaban Mihail.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru